

А послѣ, като го повыкалъ на самѣ, далъ му нѣкои драгоцѣнны каменіе да ги заложи на длѣзницитъ си, додѣто му пригответи количеството което му трѣбало.

Хозрой

Хозрой, названный Ануширбанъ, персійскій Царь, въсхвалява ся за голѣмото си правосѣдіе отъ всички источны исторіи, философы и поеты. Отъ анекдотытъ които расказуватъ за него сж и тѣзи.

Веднѣжъ му донесълъ нѣкой извѣстіе за смъртъ-тъ на единъ царь съ когото той ималъ бой; Правосѣденъ Богъ, Правосѣденъ е Богъ! извыкалъ вѣстительтъ, Непримирымыйтъ врагъ на царството ти пукнѣ., „Не дай Боже, рекъ Ануширбанъ, да ся благодарѣж за смъртътъ на непріятельтъ си! И смѣшно и глупаво е наистинѣ да ся радва смъртний чловѣкъ за смъртъ-тъ на другытъ.,

Другъ пѣтъ чловѣцытъ му като были на ловѣ, зели отъ еднѣ къщѣ въ селото малко соль, и нерачили да платятъ нищо за неѣж. Като ся научилъ за това